

ספרי' - אוצר החסידים - ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
ראשון

היכל
חמישי

ספר

צמח צדק

שאלות ותשובות
משלתן ערוך אורח חיים

מאת

כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבנו הגדול הגאון האמתי האלקי
חסידא קדישא אור עולם נזר ישראל ותפארתו קדוש ה'

מרנא ורבנא **מנחם מענדל** נבג"מ זי"ע

מליובאוויטש

אשר השיב לשואליו דבר לברר וללבן עומקה של ההלכה למעשה

○

כרך ראשון (סימנים א-מב)

הוצאה חדשה ומתוקנת עם ציונים והערות

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושמונה לבריאה

צמח   שאלות ותשובות   צדק

משולחן ערוך אורח חיים

סימן א

במה שכתוב בסידור גם צריך לזוהר אפילו לעכב שיהיו מים הכשרים לנטילת ידים לסעודה כו'¹

יוחנן הנוטל ידיו כו'⁵. מדקאמר נוטל ידיו כו'⁶, משמע לכאורה שצריך ליטול ידיו בשחר בכלי עכ"ל⁸.

וצריך עיון, דהא איתא בפרק הרואה [ברכות] דף ס' ע"ב: כי משי ידיה לימא אשר קדשנו במצותיו

עיינן² תשו' הרשב"א חלק א' סי' קצ"א במה שכתב³: אלא שיש לי קצת דמדומי ראייה לחייב הנטילה בכלי בשחר, ממה שאמרו בפרק כל הבשר [חולין] דף ק"ו ע"ב: אמר רב נוטל אדם ידיו שחרית כו'⁴. ועוד אמרו בפרק היה קורא [ברכות] דף ט"ו (ע"א): אמר רבי

ראיות
הרשב"א
דנט"י
שחרית היא
בכלי דוקא

צ"ע למה לא
הביא ראי'
מזה שתיקנו
לברך על
נטילת ידים

הבהרה כללית: ההערה הראשונה בראש כל סימן המסומנת בכוכב כזה *), ובאותיות מודגשות – היא הערת כ"ק אדמו"ר זי"ע, כפי שנדפסה בהוספות לשער המילואים חלק ג (הוצאת קה"ת תש"ו). המילים המוקפות בחצאי רבוע, ובאותיות רגילות – הן הוספות המו"ל (רובן בהוצאת קה"ת תשנ"ד וחלקן ניתוספו בהוצאה זו).

בתחילת ההערות שם העיר כ"ק אדמו"ר זי"ע (בשולי הגליון): „עיקר מטרתי בהערתו הוא להורות קובץ הכתביד שבו נמצא גוכתי"ק התשובה או החידושים או עכ"פ העתקה ממנו. תיאור – בקצרה – של קובצי הכת"י בא אחרי ההערות. ציינתי ג"כ – להשוואה – לשו"ת שארית יודא (לד"ז של הצמח צדק) דברי נחמי' (לחברו ותלמידו של הצמח צדק) וכיו"ב במקום אשר, כנראה, פנו גם אליהם בשאלה זו“.

[ציונים לכתבי-היד שהגיעו לידינו במשך השנים, וצויינו בהערות המו"ל בשו"ת צמח צדק (הוצאת קה"ת תשנ"ד), ובשער המילואים חלק ה (קה"ת תשס"ט), נערכו מחדש בהוצאה זו, ומופיעים בהערה בפני עצמה בתחילת כל תשובה].

* * *

ידיו שחרית יכול להתנות שתעלה לו כל היום, ואפילו לאכילה“.
[ומזה מוכח שגם בשחרית צריך נטילה בכלי].

(5) „הנוטל ידיו ומניח תפילין וקורא קריאת שמע – זו היא מלכות שמים שלימה“. [כן הוא ברשב"א שם, ולפנינו בגמ' הוא בשינוי לשון קצת].

(6) „ולא קאמר רוחץ ידיו“.

(7) כי לשון נטילת ידים היא על שם הכלי שנוטלים ממנו לידיים הנקרא נטלא בלשון חז"ל (חולין קז, א. ובכ"מ) – ראה תשו' הרשב"א ח"א סי' תקצה (הובאה לקמן הערה 16), ובחלק ז סי' תקלד.

(8) והרשב"א ממשיך שם: ואם תשאל מאי שנא תפילת השחר מתפילת מנחה וערבית (שאינן מקפידים בהן ליטול ידים בכלי), יש לומר לפי שבשחר אנו נעשים כבריה חדשה, דכתיב (איכה ג, כג) חדשים לבקרים רבה אמונתך, וצריכין אנו להודות לו יתברך על שבראנו לכבודו לשרתו ולברך בשמו .. ולפיכך אנו צריכין להתקדש בקדושתו וליטול ידיו מן הכלי, ככה שמקדש ידיו מן הכיור קודם עבודתו עכ"ל. והובאו דבריו במג"א שם (ס"א), ובשו"ע אדה"ז שם (סעיף א).

(9) הגמ' איירי שם בסדר ברכות השחר.

(* בוך ג [כת"י 228] רסג, א.

(1) כך היא כותרת התשובה בכתבי-היד.

(2) תשובה זו הגיעה אלינו בגוכתי"ק (1017 רעא, א), וגם בכת"י של שני מעתיקים (228 – צויין בהערת כ"ק אדמו"ר זי"ע. 247 לג, ב).

(3) הרשב"א נשאל שם למה תקנו ברכת על נטילת ידים שחרית, והרי ברכה זו לא נתקנה אלא על הפת בסעודה (ראה מחלוקת רבינו יונה והראב"ד לקמן הערה 10). והשיב: איברא כך נהגו בכל מקום לברך בשחר על נטילת ידים, ומקפידים בה בכל תנאי הנטילה כבשעת סעודה. ואני לא מצאתי בשום מקום דבר מבורר שיצטרך אדם ליטול ידיו שחרית בכלי .. ואי משום תפילה וקריאת שמע – די ברחיצה או בנקיון עפר וצרורות .. אלא שיש לי קצת דמדומי ראי' וכו'. [וכעין זה הוא בתשו' המיוחסות לרמב"ן סי' קצד].

(4) בגמ' שם: „נוטל אדם ידיו שחרית, ומתנה עליו כל היום“. ומבאר הרשב"א: „כלומר, מתנה שתעלה אותה נטילה אפילו לסעודה, ואילו לאכילה נטילה בכלי בעיא, ומדקאמר נוטל ידיו שחרית – לכאורה משמע דהכי קאמר, באותה נטילה שנוטל אדם

אע"פ שבד"ה ויברך הביא הש"ס דברכות (דף ס' ע"ב) הנ"ל. ועיין עוד בתשו' הרשב"א [חלק א'] סי' תשנ"ד¹⁵ וסי' תקצ"ה¹⁶ דנטילה על שם כלי כו'.

[לפי דברי הרשב"א כפי' קצ' וסי' תקצ"ה – מאחר שתקנו חכמים לברך על נטילת ידים בשחרית מוכרח דבעינן כל דיני נטילה לפעודה]

ועל פי זה נראה ליתן טעם למה שכתוב בסידור (אדה"ז סדר הנטילה), וז"ל: גם צריך לזוהר אפילו לעכב שיהיו מים הכשרים לנטילת ידים לסעודה כו', ושיבואו על ידיו מכח כלי ומכח אדם כו'¹⁷ עכ"ל, שזה נגד מה שכתב בשו"ע סי' ד' סעיף ז'¹⁸. ולפי מה שכתבתי, מאחר שמוכח מדברי הרשב"א דהיכא שמברכין על נטילת ידים היינו דוקא היכא שצריך נטילה ממש¹⁹, כמ"ש בתשו' סי' תקצ"ה וסי' ק"צ, וכיון שבגמרא מבואר דבשחר צריך לברך על נטילת ידים א"כ צריך להיות כדין נטילת ידים לאכילה²⁰.

וצונו על נטילת ידים. ומדמברך על נטילת ידים מוכרח שצריך ליטול ידיו בכלי, כמו שכתב שם בתשו' סי' ק"צ בשם מורו הרב ז"ל: שאין¹⁰ מברכין על הנטילה אלא אם כן חייב ליטול בנטילה¹¹, והאיך יאמר וצונו על הנטילה, והיכן צונו, וליותר יספיק לו רחיצה במים או אפילו נקיון בעפר ובצורות כו', ולפיכך אפילו נטל ידיו בכלי אינו מברך אלא נקיון ידים¹². אלא שאפילו לברך כלל אינו רואה כו' עכ"ל. אם כן, אם איתא דבשחר די ברחיצה או בנקיון עפר וצורות איך אמרו לימא אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים, אלא מוכרח דצריך נטילת ידים בכלי ממש¹³:

קיצור. קושיא על תשו' הרשב"א סי' קצ"א, מדוע לא הביא ראיה שבשחר צריך נטילת ידים [בכלי] מהש"ס במקומו – ברכות דף ס' ע"ב:

ועיין ב"י סי' ד' בד"ה ומשמע מדברי הרא"ש, שהביא תשו' הרשב"א הנ"ל¹⁴, ולא הקשה כן עליו –

(17) „וגם שלא ליגע בידו הנטולה בלחלוחית המים שעל פי הכלי שנטמאה בנגיעת היד שאינה נטולה. וכן צריך לזוהר מדברים החוצצים, וכל דבר הפוסל בנטילת ידים לסעודה, לפי שכל נטילה הפסולה לסעודה אין לברך עלי' בשחר”.

(18) המחבר כתב שם: „טוב להקפיד בנטילת ידים שחרית בכל הדברים המעכבים בנט"ל לסעודה”. והוסיף הרמ"א: „מיהו אינו מעכב לא כלי ולא כח גברא ושאר דברים הפוסלים בנטילת הסעודה (כגון מים שאין בהם רביעית, ראה פמ"ג שם, א"א ס"ק ג"ד). ובמג"א שם ס"ק ד: „אבל כלי וכח גברא אינו מעכב, ומברך, כמ"ש סעיף ז”.

וכן פסק אדה"ז בעצמו בשלחנו (מהדור"ק) שם סעיף ג, וז"ל: „אם אין לו כלי כלל, אלא רוחץ ידיו במים שאובים שלא מן הכלי, או שאין לו מים כדי שיעור רביעית הלוג, לא ימנע בשביל זה מלברך על נטילת ידים, משום דלא פלוג רבנן”. ובסעיף ב כתב: „בנטילה זו אין צריך שיבואו המים על ידיו מכח אדם דוקא, אלא אפילו שפסף ידיו בתוך כלי של מים עלתה לו נטילה”. [ובמהדור"ב שם (סעיף א) כתב: „כך היתה תקנת חכמים ליטול ידיו .. על ידי זריקת מים טהורים מן הכלי”, אבל לא כתב להדיא שזהו לעיכובא, אבל בסידורו כתב „צריך לזוהר אפילו לעכב”].

(19) דהיינו נטילה בכלי.
(20) ליטול ידיו מכלי ובכח גברא, וליזוהר בכל דיני נטילת ידים לסעודה.

הבהרת הדברים: גם כפי' קצא כתב הרשב"א שהמנהג הוא ש„מקפידים בה בכל תנאי הנטילה כבשעת הסעודה”, וגם מסיק שם: „לפיכך אנו צריכין להתקדש בקדושתו וליטול ידיו מן הכלי, ככהן שמקדש ידיו מן הכיור קודם עבודתו”, אך בדברי הרשב"א שם אין הכרח שזהו לעיכובא ממש, דיש לומר שנוהגים להקפיד כן רק לכתחילה. ולכן גם המג"א ואדה"ז בשלחנו שהעתיקו כמה דברים מתוך לשון הרשב"א שם, ונראה שנקטו להלכה כדבריו (ראה פמ"ג

(10) הרשב"א נשאל שם, האם נכונים הדברים שאמרו בשמו, שאחר עשיית צרכיו צריך האדם ליטול ידיו ולברך על נטילת ידים. והשיב הרשב"א: דבר זה תלוי באשלי רבכ"י, לפי ששמעתי משם הראב"ד ז"ל שהיה מצריך לברך על נטילת ידים, ונותן טעם לדבריו – שהוא צריך לברך אשר יצר, ומי שידי מוטונפות מבית הכסא אי אפשר לו לברך עד שיטול ידיו, ועל כן ברכת הנטילה קודמת עכ"פ. אבל מקובל אני ממורי הרב [רבינו יונה] ז"ל שאין מברכין אלא בשחר ובשעת אכילה .. וכך אנו נוהגים על פי מורנו, ונראין דבריו [ראה גם לקמן הערה 16]. ועל נטילת ידיו הדבר ברור בעיני שאינו צריך, שאין מברכין על הנטילה אלא אם כן חייב ליטול בנטילה וכו', ולפיכך אפילו נטל ידיו בכלי, ואפילו אתה מחייבו לברך, אינו מברך אלא [על] נקיון ידים. אלא שאפילו לברך כלל אינו רואה, אלא כדברי רבינו, שהוא אינו מחוייב ומצווה לא ליטול ולא לרוחץ, ורחיצה זו אינה מחוייבת מצד עצמה, אלא מחמת שאינו רשאי לברך אשר יצר בידים מוטונפות. [וכן הוא גם בתשו' המיוחסות לרמב"ן, סי' קצג].

(11) דהיינו בכלי (כנ"ל בהערה 7).
(12) כ"ה ברשב"א שם. ובמיוחסות לרמב"ן שם: על נקיון ידים.
(13) ואם כן צ"ע על הרשב"א כפי' קצא, מדוע כתב „לא מצאתי בשום מקום דבר מבורר שיצטרך אדם ליטול ידיו שחרית בכלי”, והוצרך להביא דמזוני ראי' ממקום אחר, והרי לפי שיטתו יש ראי' מוכרחת לכך מהסוגיא דברכות עצמה (העוסקת בנטילה זו דשחרית).
(14) סי' קצא.

(15) הוא קיצור מסימן קצ.
(16) ז"ל: שאין מברכין על נטילת ידים אלא בשעת אכילה ובבקר .. ומה שאמר [הראב"ד] ז"ל שצריך לברך [על] נטילת ידים [אחר עשיית צרכין] – אינו, דנטילה על שם כלי, ואילו לתפלה ולברכה אינו צריך כלי.

ומה שכתב הרב ב"י (ד"ה ומשמע מדברי הרא"ש) בשם הר"ן פרק כל הבשר (חולין לו, ב בדפה"ר, ד"ה מפני) דנטילת ידים שחרית אין צריך כלי²¹, זהו משום דסבירא לי' דמברך על נטילת ידים אף היכא שאין צריך רק רחיצה ונקיון²², וכדעת הראב"ד שהביא הרשב"א בתשו' סי'

ק"צ²³, אבל להרשב"א ומורו הרב רבינו יונה אין הדין כן. ואזמור"ר ז"ל פסק להחמיר כהרשב"א²⁴.

ועיין תשו' הרשב"א [ח"א] סי' תק"ז, מוכרח דפליג על הר"ן פרק כל הבשר²⁵. ועיין שם סוף סי' תק"ח: ואם ירצה מנקה כו', מברך ואחר כך נוטל כו'²⁶:

הערה 17), צ"ל דסבירא לי' לאדה"ז דדוקא בקיום תנאים אלו הרי זו נקראת נטילה ממש. [וראה בדברי היעב"ץ שהובאו לעיל סוף הערה 20].

ויש לציין: בשער הכולל (פרק א אות ד) רוצה לתרץ שאדה"ז בסידורו החמיר מפני דברי הזהר והמקובלים (עיי"ש), וכנראה שרבינו לא ניחא לי' בזה, ואולי הטעם משום שאדה"ז בסידורו שם כתב הטעם על דין זה: „לפי שכל נטילה הפסולה לסעודה אין לברך עליה בשחר", ומשמע שהטעם לחומרא זו הוא מעיקר הדין, ודלא כמ"ש לפני זה שם לענין שצריך ליטול ידיו בסירוגין – „כי כן קיבלו חכמי הקבלה“.

[אך לכאורה עדיין צ"ב בדברי אדה"ז, דמהיכי תיתי להחמיר אפילו לעיכובא על יסוד דברי הרשב"א בסי' קצ, כאשר הרשב"א בעצמו לא החמיר מטעם זה בסי' קצא (וכמו שהקשה עליו רבינו לעיל). ואולי י"ל לדעת רבינו, שכדי שלא יסתרו דברי הרשב"א בשתי תשובות אלו, אפשר לומר (בדוחק עכ"פ), דבסי' קצא בא הרשב"א לבאר טעם המנהג שמקפידים ליטול ידיהם בכלי גם לדעת הראב"ד וסיעתו (הסוברים שגם במקום שאין צריך נטילה גמורה מברכים על נטילת ידים), ולפי שיטתם אין להביא רא"י מזה שתיקנו חז"ל לברך על נטילת ידים בשחרית, ולכן הוצרך להביא דמדומי רא"י ממקום אחר שעכ"פ צריך להקפיד לכתחילה על נטילה בכלי, אבל הרשב"א עצמו נקט להלכה (בסי' קצ וסי' תקצא) כדעת רבו רבינו יונה – ולשיטתו גם בנטילת ידים שחרית מעכבים כל דיני נטילה לסעודה].

25) ז"ל הרשב"א שם: „מה שקראו [מים] אחרונים חובה, ולמדו [מזה] שאינן טעונים ברכה, היינו דוקא לכל המסובין, שאינן אלא משום שמירה מהנזקים של מלח סודומית, אבל המברך בכוס של ברכה אותו צריך לרחוץ ידיו, מוהייתם קדושים, ואז טעון ברכה, ומברך על רחיצת ידים“. הרי להדיא שחולק על הר"ן דס"ל שגם על מים אחרונים מברך על נטילת ידים (כנ"ל הערה 22).

26) הרשב"א מבאר שם דעת הרמב"ן שברכת על נטילת ידים צריך לברך עובר לעשייתה, וכתב שאם ידיו מטונפות מברך אחר הנטילה, „ואם ירצה מנקה ידיו בצרורות אי נמי בכלי שאינו ראוי לנטילה, אי נמי בפחות מרביעית – ומברך, ואחר כך נוטל“, עכ"ל. וכנראה בכוונת רבינו, שמדברי הרשב"א משמע דלשון נטילה שייך דוקא בכלי הראוי לנטילה, אבל נטילה שלא בכלי הראוי נקרא נקיון. [אך אין לומר בכוונת רבינו שמביא רא"י מדברי הרשב"א שנטילת ידים צריך להיות בכלי הראוי לנטילה דוקא, דהרי הרשב"א איירי לענין נטילת ידים לסעודה, וכולי עלמא מודים שם דצריך נטילה בכלי].

מש"ז סק"א. א"א סק"א), אעפ"כ כתבו שאין זה לעיכובא (וכנ"ל בהערה 18. וראה גם בבאור הגר"א ס"ק ט). ולכן הוצרך רבינו לחדש שהמקור לחומרת אדה"ז הוא מתשו' הרשב"א סי' קצ וסי' תקצא, שעל פי דבריו שם מוכרח שהנטילה בכלי הוא לעיכובא ממש, וכן בעינן לעיכובא כל דיני נטילה לסעודה.

ויש להוסיף: יש שהבינו בדעת הרשב"א בסי' קצא שאין מברכים בשחרית „על נטילת ידים“ אלא אם נוטל ידיו בכלי ובכח גברא ובכל דיני נטילה לסעודה, ואם חסר אחד מהתנאים הללו מברכים „על נקיון ידים“ (ראה דרישה סק"א. לבוש סעיף א. ועוד), אך גם לדבריהם אין זה מעכב את מצות הנטילה עצמה, וגם ללא קיום תנאים אלו יוצאים ידי חובת הנטילה (כדמוכח מדבריהם שם), ואילו מלשון אדה"ז בסידורו משמע שגם לצאת ידי חובת הנטילה מעכבים כל דיני נטילת ידים לסעודה [ראה קצות השלחן סי' ב (בדה"ש ס"ק טז): „ולדעת אדמו"ר נראה יותר דלא יצא כלל בנטילה ראשונה (שהיתה בלא כלי), ואין כאן אפילו ספק“], והדברים מובנים על פי דברי רבינו כאן שחומרת אדה"ז מיוסד על דברי הרשב"א בסי' קצ וסי' תקצא, שעל פי דבריו שם מוכרח שגדר מצות הנטילה בשחרית הוא שיטול ידיו בכלי דוקא ושיזהר בכל דיני נטילה לסעודה.

[ויש לציין, שגם היעב"ץ בספרו מור וקציעה (סי' ד ד"ה שם בסוף העמוד) נקט כדברי אדה"ז. וז"ל: למאן דבעי נטילה בשחרית נטילה מעליא בעי, וכל הדברים המעכבים בנטילת ידים לסעודה כגון כלי וכו' גברא ומים פסולין פוסלין בה .. ולענ"ד יש חשש ברכה לבטלה כשאין הנטילה הגונה בכל דקדוקי חז"ל במעשה הנטילה, שאם לא עשה כתקנתן לא עשה ולא כלום, ואין לברך עלי, עכ"ל. אלא שהיעב"ץ פירש כן גם בדברי הרשב"א בסי' קצא עיי"ש, דלא כדמשמע מכל הפוסקים הנ"ל, ודלא כדברי רבינו כאן].

21) ואפילו לכתחילה.

22) ז"ל הר"ן שם: ואיכא מאן דאמר ד[מים] אחרונים כיון שאין צריכות כלי אינו מברך על נטילת ידים, אלא על רחיצת ידים, דלשון נטילה הוא מלשון כלי הקרוי נטלא. ולא נהירא, דאפילו רחיצת ידים שאינה צריכה כלי מיקרי נטילה בלשון חכמים, לפי שרוב הרחיצות בכלי [ולא חילוק חכמים בברכתם] .. ולפיכך אנו נוהגין לברך על נטילת ידים בשחרית לתפלה אע"פ שאינן טעונות כלי.

23) וכן הובאה דעת הראב"ד בכמה מתשובות הרשב"א (ראה גם לעיל הערה 16).

24) ואף שהרשב"א לא איירי להדיא לענין שאר דיני נטילה לסעודה, רק לענין דבעינן כלי לעיכובא, ואדה"ז החמיר בסידורו לעיכובא גם לענין כח גברא ושאר דיני נטילה לסעודה (וכנ"ל

בהחלוקה פארה ין הברוש , וסתחיל סגן זרחית צפונת כול כרם
 ואכן העיר קנה בעצת האבוס והטג בקבה בוקא הו פונה בוק ויין
 כרם התקב קס קנ אוסטויך וכי סחכות ~~התה והמסא~~
 וכרם קב קסבור לו החוות בעת קביני נח חנוכה , וסג קס
 זמן בעקב כשהרס והטע לא סתקס ביון בהעיר באז יאפיין
 יב טרל וכיון סכן לא איכפת לן קיה טהוא בוק טטא
 ואכאורה יט להנשות על טט עהא באיתא פיר קיה טגלין גרם
 עב לעטן הבלק הטניה טע הטי . תרנא רב פפא כפתלות
 ארובות , ופרס: ל הפתלות ~~ממנה~~ ונצאות חול ארבותיה
 עב סתקעות גו אגו ועבלין טניה הסוכה אה והסאה גו טגו ,
 ערל ורפג תפלא בהולק ועבלין טטאל אויין . בהי הנרות
 טונחים טגרה וערב היטו טאה נעק קגרה והטאה קיערב
 והנה טנינו ספג בתפג ואכן היתה אפני הסגרה וקה טא
 טעלות טעליה הכהן עובי וטיב את הנרות . ואכ פטעוסי
 על האכן ופנו נכח הסגרה התי הנח הטיט . הוא קסטאן
 וטאר החסה נרות קס לטינו נעק הנח הטיט . אכ פטעלין
 טניה הטיט . את החטיט . ובהחטיט . את . הרביעי כול הולק
 היל טטאל אויין . ונה טט פבעת טהרס בהבלק נרות בחנוכה
 והי אכריה היל . בולטא נע גה פונה אטאל . טהו
 יט אתר טכיה טעטיס הא' טטוק בהתס אי אפרי בעטן אחר
 טאחר באי אפרי פל אהבלין טני אר אכ זמ פל בעטן אחר .
 ותו טאחר בקאט טבינא העיר בפסיל קיבו לא יאפיין יב
 זרל וכל ואכ ביון בהתס טוכרה בן אהבלין טני אר אין טק
 חסס , ואכן אר אפרס: טס בהטעס טטוק זמן טעביות על
 הטת . והי לן בטעק בל פנות טנו קב כיה , עיין
 ארס פיה טה' טעלג היב . טהו כיון קאט טבינא אר טיק הפא
 ככ בינא בל פעת עכ וביא זמן אין טעביות כול . ועד גלסטניא י
 באז קיין הא בקפתלות ארובות . עיין בולטא באג' כיון בעקבי
 אזי וקא' לן קאט הי טתלו טני היתר טני זמפיל קניסא
 טרי עיין תוספת טק סגרה יאי הנה עאה , וכי סהית וספג
 והקיה והמאכל טל ה' חנוכה אר סחכות והרמל אטו
 ועיין

ס פאלי עקרי על טערת נשנת נרן הוויית טגריית וטאר נתינת עה אפול
 טטוק פרי טיפנה טרסיה טע טטוק
 אר טטו טטול אר אטס טהר
 אר טטו טטול אר אטס טהר
 אר טטו טטול אר אטס טהר